

TEKST 35: Ibn Ishaq om slaget ved Mu'ta¹

Ibn Ishaq (ca. 704-767) var arabisk historiker og skrev en biografi (sira) om profeten Muhammed, *Sirat Rasul Allah* ("Guds sendebuds liv"). Dette værk er en central kilde til islams tidlige historie og Muhammeds liv.

5 I måneden Djumada sendte han [Muhammed] sin hærstyrke til Syrien, hvor den blev udsat for en katastrofe ved Mu'ta.² [...] De drog af sted og nåede til Ma'an i Syrien, hvor de hørte, at Heraklios var kommet til Ma'ab i Balqa med 100.000 grækere³ i følgeskab af 100.000 mænd fra Lakhm, Judham, al-Qayn, Bahra og Bali under kommando af en mand fra Bali af Irasha kaldet Malik b. Zafila. Da muslimerne hørte dette, tilbragte de to nætter i Ma'an og overvejede, hvad de skulle gøre. De besluttede at skrive til budbringeren for at fortælle ham om fjendens antal. Hvis han sendte forstærkninger var det godt, ellers ville de afvente hans ordrer. 'Abdullah b. Rawaha opildnede mændene, idet han sagde: "Mænd, det I ikke kan lide, er det, som I er kommet ud for at søge, dvs. martyriet. Vi bekæmper ikke fjenden med vort antal, styrke eller mængde, men vi går mod dem med denne religion, som Gud har bæret os med. Så kom nu! Begge perspektiver er fine: sejr eller martyrium." Mændene sagde: "Ved Gud, Ibn Rawaha har ret. Så drog de frem [...]"

10 Mændene drog frem, indtil de var på grænsen til Balqa, hvor Heraklios' græske og arabiske styrker mødte dem i en landsby kaldet Masharif. Da fjenden nærmede sig, trak muslimerne sig tilbage til en landsby kaldet Mu'ta. Der mødtes styrkerne og muslimerne forberedte sig ved at give kommandoen over højre fløj til Qutba b. Qatada af Banu 'Udhra, og venstre fløj til en af ansarerne kaldet 'Ubaya b. Malik.

15 Da kampene begyndte, kæmpede Zayd b. Haritha, mens han holdt budbringerens banner, indtil han døde af blodtab på grund af fjendens spyd. Så tog Ja'far det [banneret] og kæmpede med det, indtil han blev klemt inde under slaget og han sprang ned af sin hest, en rødskimmel, og skar haserne over på den,⁴ og kæmpede indtil han blev dræbt. Ja'far var den første mand inden for islam, der skar haserne over på sin hest. [...]"

20 'Abdullah b. Abu Bakr, som havde det fra Umm 'Isa al-Khuza'iya, der havde det fra Umm Ja'far bint Muhammad b. Ja'far b. Abu Talib, der havde det fra hendes bedstemor, Asma bint 'Umays, sagde, at hun sagde: "Da Ja'far og hans ledsagere blev dræbt, kom budbringeren ind til mig, da jeg lige havde garvet skind, æltet min dej, vasket, olieret og vasket mine børn. Han bad mig om at bringe Ja'fars sønner til ham, og da jeg gjorde dette, lugtede han til dem, og hans øjne fyldtes med tårer. Jeg spurgte ham, om han havde hørt dårlige nyheder om Ja'far og hans ledsagere, og han sagde, at det havde han, og at de var blevet dræbt den dag. Jeg stod op og råbte højt, og kvinderne samledes om mig. Budbringeren gik ud til sin familie sagde: "Forsøm ikke Ja'fars

¹ Se ligeledes hadith – Bukhari 4:52:52

² Den muslimske styrke var ledet af Zayd b. Haritha, Ja'far b. Abu Talib og Abdullah b. Rawaha.

³ *Heraklios*: den byzantinske kejser (575-641). Den byzantinske historiker Theophanes omtaler muligvis samme hændelse, skønt han fejldaterer denne. Ifølge Theophanes, var Heraklios dog ikke tilstede under kampene. De lokale byzantinske styrker, der givet har været noget mindre end det Ibn Ishaq angiver, blev ledet af en regional embedsmand ved navn Theodoros, *Chron.* 1.335

⁴ Angiveligt for at anvende den som værn

familie ved ikke at give dem mad, for de er optaget af den ulykke, der er hændt dens overhoved.”

5 J. M. Rosenløv: *Islam – Grundlæggelsen og den tidligste ekspansion* (2013)

[Ibn Ishaq: *Sirat Rasul Allah*, her efter A. Guillaume: *The Life of Muhammad*. Oxford [1955] 2009, afs. 791-794, 796 (s.531-535)]